

EDINOST

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

Oglasi se račune po tarifu v petitu; za naslove z debelimi črkami so plačane prostor, kolikor obsega navadnih vrstic. Poslana, osmrtnice in javne zahvale, domači oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu ulice Caserma št. 13. Vsako pismo mora biti frankovano, ker nefrankovana se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naznaino, reklamacije in oglase sprejema upravnništvo ulice Molino picolo št. 3, II. nadst. Naročnino in oglašje plačevati loco Trst. Odprište reklama cije so proste poštnine.

„Edinost je moč“.

Črtice iz zbornice poslancev.

(Zvršetak.)

Kdor je čul zdravice na banketu večine, vsebinsko istih, oduševljenje in iskrenost, katerima so bile izrečene, poslušane in odobravane od kakih 180 mož, in ki je čul vse drugo in slično v privatnem razgovoru, ta je zapuščal ta večer in Dunaj v prepričanju, da pridejo bolji dnevi za narode monarhije, zlasti za one, ki so tlačeni; v prepričanju, da so pojedine osebe, ali tudi stranke — in naj bi bile katere koli — le nesmatne malenkosti nasproti večini, kakor se je pokazala tega večera. Ta večina naj bi delala — in upanje je, da bo delala na to, da se izvede, kar je zasnoval že Belcredi leta 1865., namreč: upravno združevanje vse monarhije v pet narodnostnih in zgodovinskih skupin. V to ime blagoslovi Bog nje trud in delo!

Nadželniki večine pred Nj. Veličanstvom.

Kakor sta oparila opozicijsalce zaključnje državnega zbora in banket večine, tako neugodno jim je bilo tudi to, da je naslednji dan Njegovo Veličanstvo vsprejelo v avdienci oboja podpredsednika in načelnike vseh skupin večine, jednega po jednega. Vsi so izrazili cesarju in kralju udanost in zvestobo, zajedno pa tudi žalost, da se ni moglo delovati dalje. Njeg. Veličanstvo je vsprejelo vseh najprijazneje, je obsedilo one, ki so bili krivi, da se ni moglo ničesar storiti narodom in pojedinim razredom v zboljšanje ter je zajedno pohvalilo postopanje večine. Baronu Dipanliju je poudarjal cesar posebno, kako ljubo da mu je, da en del Nemcev ni zašel na stranska pota, ampak da je ostal z večino, z onimi, ki delajo za jednako pravico za vse.

Parlamentarni odbor večine ostaje.

Da večina zaresno smatra položaj ter da misli delati zaresno, kaže dejstvo, da se ni razšel nje parlamentarni odbor, ampak da ostaje tudi na dalje. Ako je nastala potreba, se je shajati temu

PODLISTEK

Moretta.

Spisal I. Trošt.

Josip je bil že bolan, dušno neozdravljivo bolan.

Zvečer mu je dospelo v roke — po tisti poti kakor sinoči šopek — dišeče pisemce, v njem več lepih podob in droben listek — še moker. Josip je bil resen, imel je dekle, imel sto novih načrtov zaljubljenih pesmi. Vesel je bil kakor še nikoli; prijel me je za roko in rekel: „Pojdi, Ivan, še nočjo morava po rožičev! Plačam jaz.“

Šla sva; pa ne samo ta večer, dva, tri, pet, šest, več ne. Josip se je šel in smejal in ljubljeno Moretti na ljubav strahovito lomil sladko favello del si.

Josip je bil srčno zadovoljen, jaz tudi; a sovražna usoda je hotela dokazati tudi nama, da je ljubezen — kakor vse drugo — dolžna tribut večni spremembi. Tako je mislil menda tudi trgovčev Ricco s konca ulice in zopet začel — promenade. Mene je skrbelo, Josipa še huje; najhujša bolezen pa je ljubosumnost.

Lina je ostala kakor skala, Josipova ljubav vendar še trdneja. Osmi dan sva šla po rožičev, a dajal nama jih je stari bradač in godrnjač, njen oče, in mrmral v osivelo brado: „Corpo di baco!“

odboru na posvetovanja, in sicer na poziv v to imenovanega uglednega moža, vodje večine, stanujočega na Dunaju. Do njega se je obračati tudi načelnikom pojedinih skupin večine, kadar menijo, da je to potrebno. Načelniki pa morajo zopet — ako bi se jim to videlo primerno in nujno — sklicevati tudi druge člene načelnštva in celo vse člene dotične skupine. Volilci pa naj se obračajo v važnih stvareh do svojih poslancev.

Kaj bode?

Nikdo ne more že danes prorokovati o prihodnosti.

Vlada je menda še o zaključenju državnega zbora mislila na pomirjenje med Čehi in Nemci. Kakoršno je razpoloženje danes — to ni mogoče. Čehi ne morejo odpustiti od svojih pravic, Nemci se nočejo odreči svojim privilegijem, kakor se n. pr. nočejo odreči tudi Italijani. Dokler ne store tega Nemci na severu in deloma na jugu, in Italijani na jugu, dotlej ne more biti govora o kakem trajnem pomirjenju. Pomirjenje se more izvršiti le na podlagi prave, nekaljene krščanske pravice, na temelju enakih pravic za vse narode, in to ne samo na papirju, ampak v življenju.

Svoje nasprotstvo temu so pokazali Nemci v parlamentu silnim, surovim načinom. Nekoliko blažje so pokazali to Italijani; sploh se kažejo ti na Dunaju drugačne, nego so v resnici. Prikrivajo se. Njih se niso dotikale naredbe za Češko in Moravsko, vendar so se izrekli proti njim, in to zato, ker mislijo, da bi potem take naredbe utegnile slediti tudi za Primorsko. Da niso pri volji biti pravični svojim sodeželanom, to kaže vse njih postopanje sleherni dan. Nemški liberalci in Italijani so zadnje dni zasedanja delali na to, da se izločijo iz večine nemški klerikalci ter Hrvatje in Slovenci, ter da bi oni vstopili v večino namesto teh. Vse kaže, da bi bilo vseč tako tudi vladi, toda obstoječa večina, kakor pričetkom tako tudi ob zaključku, ni privolila v to. Italijani so si prizadevali tudi privatno, da vzkratijo pravice Slo-

vencem in Hrvatom v Primorju. Med ostalim so bili tudi pri ministru pravosodja Gleispachu, kateremu so tožili, da se na sodiščih vedno bolj uvaja hrvatski in slovenski jezik. Ali minister jih je odpravil kakor so zaslužili. Rekel jim je: Jaz vam ne morem reči družega, nego da vam svetujem, da se učite hrvatski in slovenski.

Kakor se vidi, nemški liberalci in Italijani nočejo ni čuti o krščanski pravičnosti za vse. Dekler so taki, ne more biti pravega mira, in vzrok nemirov so le oni sami. In vendar se bode moralo ukreniti potrebno, da se zadovolje vsi narodi, da se vsem dajo jednake pravice.

Večina členov zbornice poslancev je za to. Ona se je izjavila zložno in pripravljeno, delati na to in boriti se do skrajnih mej. Nje načrt adrese, nje izjava v zaključni seji zbornice, izjave načelnikov pojedinih nje skupin na banketu opravičujejo nas do nade, da se pripravljajo večje spremembe.

Obstoječi večini se bodo pridruževali v marsičem tudi krščanski socialisti. Le ti so se izrekli že večkrat proti centralizmu in za federalizem.

Njegovo Veličanstvo je pohvalilo postopanje večine, in s tem indirektno tudi nje načela.

Večina gosposke zbornice je predložila svoj odgovor, svojo adresno Nj. Veličanstvu. Ta adresa je slična načrtu večine v zbornici poslancev. Njeg. Veličanstvo je sprejelo zadovoljstvom adresno gosposke zbornice.

Za kar je Njeg. Veličanstvo, in za kar sti obe zbornici državnega zbora, proti temu ne morejo storiti ničesar stalnega in trajnega niti pojedine stranke, niti pojedine osebe.

Vnanji in notranji odnošaji zahtevajo večih prememb.

Konsekventno postopanje nekaterih na jugu, zlasti na Primorskem, in konsekventno postopanje nekaterih na severu, ki so tudi po zaključenju državnega zbora na tleh izven monarhije kazali svoja čustva, ter poznana razkritja lista „Hamb.

nih muh; Josipa je sovražil in mene tudi. Ko smo šli tam mimo, je glasno zabavljaj „ščavom“ in Moretta mu je pomagala.

Nisva se zmenila za to; sovražstvo je razdružilo Kastorja in Poluksa. Josip se je nehal smejati, še zmerneje je jedel, učil pa tako pridno, da ga „šiora parona“ ni mogla prehvaliti. Jaz sem sam izgotavljal konstrukcijske like, gledal na ulico in se dolgočasil; Josip pa je otepaj nemške preparacije sam ter se založil s slovarji kakor za barikaade.

Jeseni sva se poslovila istotako molče in grdo gledaje s panjoko, makaroni, bigami in slavno fakinažo. Nihče ni žaloval po nesnažnem gnezdu, gnezdo ne po nas. „Šiora parona“ mi je pripovedovala „sub rosa“, da je Josip silno žalosten pogledal prodajalnico, kjer pa slučajno ni bilo Line, a videla ga je.

„Vi ste tisti?“ me je vprašal ravnatelj in gledal čudno, ko sem ga prišel pozdravit sam.

„Ne, gospod; nisem tisti, ki je bil pred menoj tukaj.“

„A, a, vi ste Josip!“ — Ne, gospod, sem Ivan in —

„Da, da, oprostite; Ivan, Ivan...“ je ponavljaj ravnatelj; meni se je pa dozdevalo, da naju z Josipom še sedaj ne loči.

(Pride še.)

Nachrichten* o zavratnem postopanju Nemčije v nje razmerju do Avstrije, in še marsikaj drugega, moralo bi slednjič odpreti oči.

Tlačene in v svojih pravicah dosedaj prikrajšavane narode treba zadovoljiti, da bodo stalna in trdna obramba za vse slučaje.

Neke „Lipske novine“ so pisale silno ogorčeno o potovanju našega cesarja k carju v Petrograd, in so hotele vedeti, kaj se je določilo tam med obema vladarjema.

To potovanje smatrajo mnogi prvim začetkom sprememb v notranji in vnanji politiki.

Le péne in dim.

V nemškem taboru je zmešnjava.

Mej navdušene, za nemško stvar resnično unete glasove, mešajo se zvoki, ki so vse drugo, nego resnični. Ti poslednji zvoki hrše in grmé z uprav satiričnim hrupom in hočejo celo preupiti prave navdušence, a za tem hrupom zad se skriva zlobno lice, ki se zvito in škodoželjno zviija in pači, dočim na svoji krinki nosi izraz prave, izvirne idejalnosti.

Ta dvojni obraz s tem dvojnimi glasom je — židovsko časopisje.

To židovsko in po židovstvu nadahnjeno časopisje buči sedaj v jeden in isti rog z nemškimi nacionalci, proslavlja Schönererja in pristaše in se strašno unema za njihove idejale; to židovsko časopisje je uvelo razburjenje, ki ni zdravo, ki naravnost škoduje nemški stvari in to so polagoma jeli izpoznavati pravi nemški nacionalci.

Toda, prepozno!

Jeli so izpoznavati, da je isto navdušenje, ki šumi po predalih „Neue Freie Presse“ in iste sorodnih listih, gola péna, ki se lahko sesede vsaki hip.

To izpoznavanje dobiva tudi polagoma odmevov v nemško-nacionalnih glasilih in brnski „Deutsches Blatt“ je jeden mej prvimi, ki je jel kazati s prstom na ta strupeni izrodek nemški piščočega časopisja. List pravi mej drugim: „Kar ti židovski listi v prvi vrsti z svojimi žarečimi članki, polnimi „narodnega navdušenja“, nameravajo, je lahko umeti; oni izrabljajo ugodno priliko, da pomagajo liberalcem, ki so židovskemu prizadevanju naklonjeni, zopet na noge, da bi spravili zopet one razmere na dan, pod katerimi smo morala in morajo še toliko trpeti vsa nežidovska ali arijska plemena v Avstriji“.

To je nekako isto, kar smo trdili mi v svojem članku „Narodnostni koncerti“ glede spojitve narodnosti, ko smo rekli, da jedina zapreka tej spojitvi je mejnarodni kapitalizem, oziroma židovstvo.

Nemci so jeli izpoznavati nasledke svojega družjenja z židovstvom in sedaj že opažajo sê strahom, da to, kar so jim potisnili v dlan Židje, niso cekini, marveč ostudni, strupeni — hrošči.

A to izpoznavanje je danes skoro prekasno; kajti židovsko časopisje je zavdalo sê svojim strupom vse nemštvo v toliki meri, da bo treba sila nevarne operacije na telesu nemškega naroda, da se izreže iz njega ta strup, ako je to še sploh mogoče.

Najnevarnejši in najusodepolniši za zdravo nemško stvar pak je njegovo, po židovstvu že skoro do cela inficirano časopisje. Teško je danes izločiti iz nemškega časopisja ona glasila, ki so brez vsacega židovskega upliva in ono glasilo, ki se kaže najčisteje nemško, utegne v sebi nositi črva, ki se je porodil pod židovskim uplivom. Ako pogledamo vrste recimo v Avstriji izhajajočih nemških listov, težko da najdemo desetino istih, ki ne stojijo pod tem pogubonosnim uplivom. In ti listi se unemajo z visokim žarom za sveto nemško stvar in to unemanje se kaže po raznih listih v raznih oblikah. Političnim razmeram primerno so ti listi lahko elegantni, a tudi surovi, kajti Žid za denar zna biti fin in gladek ko jegulja, a tudi surov in zloben, kakor nikdo.

Paralelo vzamemo lahko mej „Neue Freie Presse“ in „Deutsche Wacht“. Prva je fina, kakor dvorna dama, a Vahtarica je surova, kakor noben drvar.

Vse to pa so péne, nič ko péne! Čem več hrumi nemški list in hujska proti Slovanom, tem resničnejši je to dokaz, da listu narekava židovstvo, ki umetno unema sovraštvo mej narodi, da tem lože izmzgava razjarjene nasprotnike.

„Deutsches Blatt“ pravi tudi: „počakajte samo trenotek, hudičev krempelj se pokaže kmalu! Danes povzdigajo Schönererja in Wolfa do neba in kriče: kdor ni z nami, je zoper nas! A kakor hitro se ne ugodi njihovi želji, bodo zoper nas prvi — oni!“

Nas to izpoznavanje samo veseli, ker bi nas lahko napajalo z nado, da z izpoznavanjem židovskih nakan nastopi tudi trenotek, ko poneha tisto nenaravne krvave sovraštvo Nemcev in — Italijanov zoper nas, ono umetno gojeno sovraštvo, ki ne pusti do pravega zdravega sporazumja in pod čegar pritiskom ne trpimo samo mi Slovani, marveč tudi oni, za katere se navidezno unema zviijačno židovstvo.

Dim, nič ko dim, je vse tisto unemanje židovstva za nemško stvar.

Žalostno, zares žalostno je, da tudi tržaško krščansko občinstvo ljubi tolikanj tisti puhli — šató, s katerim je pase tukajšnje židovsko časopisje, tisti sladki šató, katerega so same péne in ni ko péne.

In s to hrano pase židovstvo poslušno ljudstvo že od leta 1848. sem, od časa, ko je židovstvo zadobilo svobodo časopisja. Neizračunljivo je, kolika je škoda na narodnem in gospodarskem življenju nežidovskih plemen od onega časa sem! In kaj ima ljudstvo od tega?

Péne, nič ko péne!

Politiške vesti.

V TRSTU, dne 29. julija 1897.

O položaju v naši državi priobčuje današnji „Mattino“ nastopno brzojavko: „Na kaki način se reši zamotana notranja situacija, odvisno je sedaj od vspeha ali nevspeha akcije, ki jo je zasnovala vlada v ta namen, da se doseže sporazumljenje v deželnem zboru češkem na podlagi posebnega jezikovnega zakona.“

Nad pa ni posebnih in splošne je menenje, da ta prizadevanja ostanejo brezvspešna, kajti, kakor vse kaže, Nemci nikakor ne odstopijo od svoje zahteve, da se morajo preklicati jezikovne naredbe. Neka politiška oseba mi je rekla, da se Nemci že zato ne morejo umakniti, ker bi potem prepustili oblast stranki Schönererjevi. Splošno menenje je to, da bode posredoval vladar sam, ako bi ne došli do sporazumljenja v deželnem zboru češkem, kar je — kakor že omenjeno — skoro gotovo. Vsekako je pričakovati rešitev krize v mesecu avgustu ali pa že v malo dneh“.

Odgovornost za te podatke prepuščamo „Mattinu“. To pa tem bolj, ker vse skupaj ni v logičnem soglasju. Na jedni strani pravi „Mattinov“ dopisnik, da je malo nade do sporazumljenja, na drugi pa, da je pričakovati rešitve krize v malo dneh. Kako to? Dokler ne pride do sporazumljenja, trajala bo tudi kriza — ista ostane permanentna. Krize politiške izvirajo iz ostrega nasprotja med strankami. Kako je torej možno govoriti o rešitvi krize, ako ni misliti na uglasenje nasprotstev? Zadovoljstva strank ni možno dekretovati.

Tudi oni „politiški mož“, s katerim se je pogovarjal dopisnik „Mattinov“, je imeniten mož. Opravičuje Nemce, da se ne morejo umakniti v sedanjí borbi, ker bi sicer morali odstopiti mesto glasovitemu Schönererju! Ta pa je lepa! To je ravno tako, kakor bi kdo sam zapalil hišo in bi potem tožil, da gori! Mar se niso Nemci dobrovoljno podali pod poveljstvo Schönererjevo? Mar naj trpe, naj se umaknejo in naj se odpovejo svojim pravicam lojalni Slovani zato, ker so Nemci v svoji strasti in svoji neugasni gospodoželjnosti pripomogli do veljave možu, čegar politiški program je izdajstvo in čegar delovanje znači resno nevarnost za državo? Mar naj Čehi delajo pokoro za grehe Nemcev? Nemci naj le sami posrebljejo juho, ki se je skuhalo ob plamenu, kateremu so podtikali oni sami, Nemci. Politiški mož „Mattinov“, je pripoznal indirektno, da Schönererjevo nadvlada bi bilo pogubno. Ako je temu tako, in ravno zato ne sme zahtevati nikdo, da bi Čehi odjenjali, ampak dolžnost je Nemcem — kolikor jih je lojalnih, — da po hitrem in pravičnem sporazumljenju se Slovani izpodmaknejo stališče gnusnemu schönererjanstvu. Še jedenkrat bodi rečeno: kdor je zavozil voz v jarek, temu je dolžnost, da ga izvleče zopet na pravo pot, tudi ako bi se imel malo spotiti pri tem.

Schönerer in krščanstvo. Pred poldrugim letom, — piše „Slovenec“ —, ko je bil na Dunaju shod za krščansko časopisje in se je sklenilo, da ima krščanska antisemitska stranka podpirati le krščanske liste, dalo se je breznačajno Schönererjevo glasilo („Ostdeutsche Rundschau“) brez pemitstva uvrstiti med iste. Danes pa trdi ta list, da se sramuje biti „krščansk“.

Ako je ta izjava Schönererjevega glasila odkritosrčna, ali ne, o tem ne bomo premišljevali. O Schönererju je v prvi vrsti znano, da je Prusjak, v drugi, da ga poveljuje „Neue Freie Presse“, in v tretji, da si s pomočjo žido-liberalcev hoče utrditi svoje prusjaško stališče.

Iz vsega tega bi se dalo izcimiti, da Schönerer ni — pošten!

Človek, ki si hoče pomagati z nepoštenjaki, je storil že velik korak v močvirje nepoštenja, — še večí znak temu pa je, ako na račun dobrega prepričanja kaže nasprotno od tega, kar misli. In to dela Schönerer z zatajevanjem svojega krščanstva, namenom, da ustreže onim, ki niso — krščeni, v nadi, da vstrežejo njemu oni.

Kam da dovede to kamaleonsko vedenje Schönererjevo morda ne ve niti on sam, to pa je gotovo, da igra danes komedijo, s katero utegne svoji stvari škodovati več, nego misli on sam. Schönerer je strastnež in strastni še nikdar ni koristil, pač pa škodoval. To je naša sodba o Schönererju in njegovem „krščanstvu“.

Na Ogerskem se menda poostrujejo stvari in je kmalu pričakovati ministerske krize. Tudi tam je opozicija uvela obstrukcijo, zlasti zaradi §. 16. novega kazenskega postopanja. Po tem paragrafu bi se tožbe proti novinarjem radi žaljenja časti odtegnile porotnim sodiščem. Ob tem §. se utegne spodtakniti tudi nasilnik Banffy. Nekoliko časa se je mislilo sicer, da pride do sporazumljenja med strankami, toda ta nada se ni izpolnila. Včeraj je večina zbornice vsprejela Banffyjev predlog, da se seje podaljšajo za jedno uro. Na ta način hote paralizovati obstrukcijsko taktiko opozicije. S tem se je le poostrilo razmerje med strankami. Opozicija očita Banffyja, da tira avtoriteto krone v strankarske boje. Položaj Banffyja je postal jako prekeren, deloma radi silovitosti opozicije, deloma pa tudi, ker ima v svoji lastni stranki mnogo — zavistnikov. Židoliberalci so povsodi taki: vsi bi bili radi ministri, in zato odrivajo z intrigami jeden drugega od ministerskih stolov.

Mir med Turško in Grško. Ako poročajo resnico zadnje vesti iz Carigrada, nadejati se je, da se še v tem tednu podpišejo preliminariji za mir med Turško in Grško. Tekom razprav je predlagala Nemčija, naj bi se grške finance postavile pod mednarodno kontrolo. Uravnava meje se je določila tako, kakor so predlagali že s prvega začetka vojaški pridodeljenci posamičnih poslaštcev. — A mej tem, ko se je Turčija vendar vdala glede sklepa miru, pa na Kreti intrigira dalje gosp. Dževad paša; tako, da so admirali prav hudi nanj. Turčija propada na vseh koncih in krajih, ali jedne čednosti niso zgubili ti ljubi Turki: navihani so bolj, nego vsa evropska diplomacija.

Različne vesti.

+ Janko Kersnik.

„In zdaj se Ti! — Slovenec nima sreče!“ Tako moramo vsiklikniti danes o pretresljivi vesti, da je preminol vsemu slovenskemu narodu priljubljeni njegov pripovedovalec Janko Kersnik. — Kdo, ki čita slovensko knjigo, ne pozna njegovega divnega peresa, kdo, ki bi se ne radostil nad toli ljubko duševno hrano! Janko Kersnik je bil realist, a zdrav je njegov realizem, posnet naravnost iz svežega življenja, kakoršno rodi duhteča priroda. Koliko krasnega bi nam bilo še spisalo to krepko čilo pero, da ni prišla zanje tako zgodaj trda mrzla roka smrti in zdaj ga ni več!

Pero nam zastaja, ker nam oči zalivajo solzé — Slovenec nima sreče! Janko Kersnik se je porodil dne 4. septembra 1852 na Brdu pri Kamniku, na grajsčini svojega očeta, kateri lastnik je postal pozneje. Gimnazij je dovršil v Ljubljani, l. 1870 se je posvetil juridičnim študijam in leta 1880 je postal samostojen notar. V teh letih je delal neumorno za svoj narod, bodisi s peresom in besedo.

S slavnim Jurčičem sta bila iskrena prijatelja in samo Janku Kersniku je zamogel Jurčič poveriti nalogo, da nadaljuje in dovrši od njega započeti zgodovinski roman „Rokovnjači“. Poleg mnogih povestij iz življenja, rošnov in pesmi, je spisal Kersnik tudi nebroj političnih člankov za Jurčičev „Slovenski Narod“, kateri list je bil za tiste dni zares uzor slovenskega časnika. Tako se sme imenovati Janko Kersnik ne le najboljšega slovenskega romanopisca, marveč tudi izbornega politika. Njegova politična izobrazba ga je tudi dvignila na deželnozborski sedež, na katerega so ga postavile kmetske občine njegove ožje domovine. No, poznejši politički dogodki v domovini so ga zopet iztisnili iz deželne zbornice.

Za umrlim Poklukarjem je bil on prvi imenovan kandidat za mesto deželnega glavarja na Kranjskem, a ker ni mogel pustiti svojega Brda in se za stalno preseliti v Ljubljano, izostala je njegova kandidatura. Že blizo dve leti pa je bolehal na neki bolečini v grlu, h kateri se je pridružila sušica. Iskal je zdravja na več krajih, poslednjič tudi v Gleichenbergu na Štajerskem — a zaman! Nelzproсна smrt je neusmiljeno prerežala nit predragega življenja. Umrl je sinoči v Ljubljani, kamor je prihitel iz zdravilišča, pač sluteči, da ni rešitve. — Hotel je umreti v srcu svoje domovine, katero je ljubil čez vse, a katera je ljubila tudi njega. Bodi mu zemlja lahka, a iz solz, katere joka za njim slovenski narod, prikljije naj najlepša cvetica hvaležnega spomina na prezgodnji gomili. Slava spominu Kersnikovemu!

Odbor polit. društva „Edinost“ se je nastopno konstituiral v svoji seji minole nedelje: I. podpredsednik dr. Gustav Gregorin, II. podpredsednik dr. Otokar Rybář, tajnik Makso Cotič, njega namestnik Ivan Fajdiga, blagajnik, Ante Bogdanović, njega namestnik Miha Hrovatin, pregledovalca računov dr. Josip Abram in Ivan Prelog.

Odgovor princa Schwarzenberga. Na brzojavko, s katero je predsednik pol. društva „Edinost“ prijavil princu dru. Schwarzenbergu sklep občenega zbora rečenega društva, je doposlal ta češki plemič nastopni odgovor v češkem jeziku:

„Veleugledni gospod! Na izjavi soglasja, priposlani mi v imenu društva „Edinost“, dovoljujem si, izreči Vam, veleugledni gospod, najglobokejo zahvalo.

Zahvalno spominjaje se vsikdar tolike česti, prosim Vas jedino to, da bi bili, veleugledni gospod, uverjeni, da mi ostane zavedno ljuba naloga, da tudi na dalje opravičim to zaupanje.

Globokim spoštovanjem

Vam, veleugledni gospod, udani

dr. Bedřich Schwarzenberg l. r.

Tohovice 27. 7. 1897.“

K poročilu občenega zbora političnega društva „Edinost“. V govoru g. dra. Rybářa — takoj v šesti visti od zgoraj — se je urinila jako neljuba pomota, kjer je rečeno, da oblasti rade podpirajo naš jezik; glasiti se mora seveda: prezirajo. Tudi sicer je bil ta izborni govor podan v prekratkih potezah in ga hočemo popolniti čim prej.

Imenovanje na pošti v Trstu. Viši poštni upravitelj na poštnej ravnateljstvu v Trstu L. Kostantin je imenovan ravnateljem uradov. To je povsem novo ustrojeno mesto. Gospod Kostantin ni naš po rodu, ali je pravičen in nepristransk v svoji službi, zbok česar smo zadovoljni s tem imenovanjem. To pa tem bolj, ker je proti njemu že dolgo rul nek drugi aspirant, s katerim mi absolutno ne bi mogli biti zadovoljni.

Dodatek. Ozirom na vest „Kako se in kdo širi anarhizem“, priobčeno v izdanju za sredo, dozajemo še sledeče: Občinski glavar podgrajski, g. Slavoj Jenko, je bil naznanil v nedeljo popoldne telegrafično okrajnemu glavarstvu in sicer iz Trnovega — ker so mu to preprečili v Podgradu —, kaj se godi tu, da celó valic izrecnemu nedovoljenju. Prosil je azistencije orožnikov, da bode mogel zaprečiti tako teptanje oblastvenih ukazov. Okrajno glavarstvo je dovolilo brzojavnim potom, kar je zahteval občinski glavar. Brzojavka je prišla v Podgrad ob 4. uri 10 minut, a izročena je bila še le ob 9. uri. Bila je nedelja, ko je brzojavni urad redno zaprt od 11. ure in pol. Godci in izgrezniki so menda poprej izvedeli za brzojavko, nego pa občinski glavar. Ko je le ta prišel

po 9. uri, ni bilo onih več na plesišču. Pri mizi na plesišču je sedel c. k. davkar Šubic. V sobi so večerjali godci in žojimi so bili fantje. Neka mala sobica je bila zaprta. V istej so menda bili duševni voditelji in navdihovatelji in podpihovatelji izgreznikov. Poštenjaki, ki so po dnevu majali z glavami, premišljajoči, kako daleč je že prišlo z anarhijo, so se veselili zvečer z občinskim glavarjem, da je vendar jedenkrat obveljal zakon. Da bi le ta slučaj ne ostal osamljena roža!

Njim vse, drugim nič! Po italijanskih časnikih se je raznašala vest, da vlada namerava v Pazinu ustanoviti hrvatski gimnazij, katero bi bilo nekako nadomestilo za razpuščeno celjsko. No, tako vnebovpijoče bi pač ne bilo, ako bi se v hrvatskem Pazinu res ustanovljaj hrvatski gimnazij, saj Italijani hočejo celo imeti italijansko univerzo v avstrijskem Trstu. Toda, seve, Slovanom ničesar, ker morajo ostati — barbari, a Italijanom vse, da se obdrže kakor „kulturno ljudstvo“. In tako se je takoj oglasil zagrizeni lahonski listič „Giovine Pensiero“ proti tej „nameri“ avstrijske vlade in svaril, naj nikar ne provocira Lahov ter naj ne vstanovlja hrvatskega gimnazija na — — čitatelji, zdaj napnite svojo ušesa! — italijanskih tleh. Ti ljubi lahondiči in germaniči! Oni tam v Celju kriče: „roko proč od nemškega gimnazija!“ a ti v Istri: „ne sem, tu so italijanska tla!“

Ali je potem čudo, da se zemlja maje?

Taki so! Prišel je apostol iz Beča, zatemnele so vse druge social-demokratske zvezde — še celo Ulčakar — pardon, Ucekar! je postal — ničla. — Gerin je novi vodja socialistov tržaških, on jih pa gotovo reši vseh rav in uadlog? Razglašen za neko posebnost, vzbudil je radovednost tudi mej slovenskimi delavci, ki so ga šli poslušat nekega lepega dne. Govoril je seveda samo laški, ker to baje zahteva internacionalizem? Govoril je, da tu ni ali bi ne smelo biti govora o družih narodnostih, nego le v laški, ker edino Lah, nahajajoči se v večini, da sestavljajo primorsko narodnost. (Na to svojo iznajdbo primorske narodnosti naj vzame kar hitro patent ta „kunštni“ gospod Gerin!)

Neki slovenski delavec se je predrznil prigovarjati, češ: kako da bi bili Lah v večini, ko je konstatovana oficijelna statistika, da smo Slovani v veliki večini!! A duhoviti Gerin se ni dal vgnati v kozji rog, ampak rekel je: „Po številu je lahko več Slovanov, ali treba gledati, kje da je več gospode ter intelligence!! Slovenci so zmognili bitile težaki ali kmetje, družega ne, a Lah imamo vse v rokah!“

Tu ga imate socialista, in taki so — vsi! Vrhunec svoje slave je pa dosegel s tem, da je imenoval našega dičnega Laginjo — renegatom! Laginja renegat, vai mi Slovani renegati, samo zato, ker ljubimo svoj jezik in narod.

Oni pa so sami pristni Lah, toda Bog jih obvaruj izгона, ker v tem slučaju bi „marširali“ na razne slovenske kraje iskat si slovenskega kruha!

Znajte še, da Gerin izhaja iz više dunajske šole — iz središča avstrijskega socializma in da so njegovi nazori — nazori vseh „mejnarnodnih“ (?) socialistov

Vsakako pa pričakujemo od „Delavca“ in od g. Kristana, da nam napišeta temeljit komentar k epohalnim izjavam g. Gerina. To jedno je bilo na vsak način dobro na izjavah gosp. Gerina: mož je bil odkritosrčen! Na ta način bode najpred konec komediji, ki jo uganjajo slovenski socialisti se slovenskim delavcem. Nebodigatreba.

Za žensko podružnico družbe sv. Cirila in Metoda v S-žani se je nabralo med narodnimi plesalkami in plesalci pri izbornem Jokeljnevem „rizotu“ 3 krone 10 stot. Izletnice in izletniki na Drenikovem vrhu 8 kron.

Vabilo na občni zbor kmetijske podružnice v Svt. Križu, ki bode v nedeljo dne 1. avgusta ob 3. uri popoldne v dvorani pevskega društva „Skala“ št. 97. Dnevni red: 1. Nagovor načelnika 2. poročilo tajnika, 3. poročilo blagajnika, 4. volitev novega odbora, 5. eventualni nasveti.

Bazovski novinci prirede v nedeljo dne 1. avgusta običajni narodni ples na dvorišču gostilne „Pri lipi“. Kakor že več let pridem jaz tudi se svojo radovednostjo med raznovrstno šumečo množico opazovat vedenje raznih došlecev. Opozarjamo že danes razne skupine fantov in deklet iz sosed-

njih vasi, posebno pa iz spodnje okolice, naj nam nikar ne usiljujejo tistega nam nepotrebnege, še manj pa priljubljenega laškega kvakanja, da ne rečem petja, ker petje je lepo naj si bode tudi turško. Bodite uverjeni, da nam takim petjem ne napravite nobenega užitka, pač pa narobe; in ako res ne znate družega, ali celo nočete, potem storite bolje da molčite; sicer pa na plesu je na dnevnem redu le ples in ne rujojenje, kakor je to žali bože med pevci v navadi po nekaterih krajih. Toliko v obvestilo onim, kateri mislijo, da je laško petje na staro običajnih narodnih plesih v okolici prav obligatno in da brez istega ni plesa.

Bazovsky.

Veselica pevskega društva „Zarja“ v Rojanu se je obnesla izborna minole nedelje. Posebno nas je veselila velika, nepričakovana udeležba domačinov. A tudi Barkovlje so bile zastopane častno. Vse pevske točke so se izvršile izvrstno, tako, da so morali ponoviti vsako točko. Posebno pa so ugajali zbor „Istrskim Sokolom“ in mešana zbora „Zasluzeno plačilo“ in „Ženin kos“. Kvartet, sestojč iz gg. Katalana, Razma, Slavika in Nabergoja, je pel divno. So pa tudi sami izšolani pevci! Iz kratka: g. pevovodju Razmu moramo izreči tu javno in zaslužno priznanje. Mož se trudi in doseže — vsehov. Prizor „Vinski bratci“ je vzbujal veliko smeha. Tudi godba — pod vodstvom g. Majcena — je ugajala popolnoma. Zadovoljni smo se vračali minole nedelje iz Rojana, uverjeni, da še klije tam naša stvar in da tej naši stvari je najkrepkeja zaslomba ravno pevsko društvo „Zarja“. Naj živi in se razvita!

Naznanilo. Nadzornikom „Delalskega društva“ naznanja se s tem, da bo v nedeljo, 1. avgusta, ob 6 uri popoldne v društvenih prostorih navadna seja, katere naj se blagovole udeležiti polnoštevilno. Zlobec, načelnik.

Štrajki. Nedavno temu so pekovski pomočniki izročili svojim principalom spomenico, v kateri so stavili razne zahteve, med katerimi bi bile glavne: 1. odprava ponočnega dela. 2. popoldnevo delo 9 ur na dan. 3. uvedenje plačila na teden po 12, 11, oziroma 9 gl. na dan (eventualno delo ob nedeljah je plačati posebej in istotako izredno delo med tednom). — Včeraj so imeli gospodarji posvetovanje o teh zahtevah. Prvo zahtevo so odklonili, privolili so pa v 10 urni delavnik. Glede zadnje točke so privolili v toliko, da se uvede tedensko plačilo in za posebna izredna dela povisek od 15% naprej k tedenskemu zaslužku. O teh sklepih se bode posvetovali pomočniki v nedeljo predpoludne. Tega dne se določi, da-li stopijo v štrajk ali ne. — Štrajk delavcev tvrde Casa & Bonomo je stacionaren. Nadalje prete se štrajkom mladeniči v prodajalnicah jestvin in mizarski pomočniki.

Iz sv. Križa nam pišejo: Časi se spreminjajo in mi z njimi. Kjer je nekda trava rastla med strešnim kamenjem, vzdigujejo se sedaj lepa poslopja. Tudi legine šole v sv. Križu ni bilo nekda, a sedaj je. S početka se je vpisalo več slovenskih otrok v to šolo, a kmalu so stariši sprevideli svojo zmoto ter odtegnili svoje otroke ptujščini; le malo njih je še (tako nevednih, da silijo lastnim otrokom ptujo, težko prebavljivo hrano, med tem, ko zametajo domačo, zdravo. Bog razsvetli pamet tem zasleplencem, da bi sprevideli vendar enkrat, da le v materinem jeziku zamore otrok dobiti pravo odgojo in dobro podlago vsem naukom. Ko ne bo nihče pritiskal ali nagovarjal slovenskih starišev, izkoriščevaje službe ali uboštvo slovenskih starišev, ko ne bo noben slovenski otrok obiskoval legine šole v sv. Križu: tedaj ne bomo čisto nič nasprotni tej šoli, kajti, kar je nam ljubo, to želimo tudi drugim. Naj dobiva vsaki otrok temeljni pouk v materinem jeziku. To zahtevamo zase ter privoščamo tudi drugim. A potem naj tudi Italijani posnemajo naš vzgled, pa bo kmalu mir med nami. Mir, mir, lepa beseda, a če seje kdo nemir z lažmi, s krivičnim postopanjem, kako zamore ostati miren tudi najmirnejši? Ni še dolgo, kar je pisal „Piccolo“, da je osem kriških mladeničev o sklepu šolskega leta napadlo s kamenjem italijanske otroke in njih učitelja, ko so šli mirno iz cerkve proti legini šoli. Koliko resnice je na tem, to ve sleherni Križan. Od kod je prinesel „Piccolo“ to zavijanje resnice? In v praznik sv. Jožefa, koliko laži so trosili radi legine šole? Da je v plamenu itd. Od kod vse to? Kri-

žani nimamo nič zoper osebo, ki poučuje v legini šoli; a to pa želimo, naj bo dobična oseba pravična in naj ne maže z lažmi naše poštene vasi. —

Davek o pridobnini. Svobodni poklici in pridobnina. Gledé zdravnikov, pisateljev, izobraževalnih in svobodnih umetnikov se ni odredilo, da morajo prijaviti „bistvene znake“ svojega pridobivanja. Vendar bi bilo njim v korist (da ne bode komisija previsoko cenila njih pridobinskih odnošajev), da podajo bližnjih podatkov o pridobivanju, n. pr. zdravniki o povprečnem honoraju, vrsti in številu pacientov itd.

Davčna dolžnost krošnjarjev in potovalnih obrti Krošnjarje in potovalne obrti je smeti obdačiti z 1 gl. 50. nvč. do 15 gl. in ako se njih kupčija razteza na več dežel, do 22 gl. 50 nvč. (za polovice više).

Za vsacega pomožnega delavca (pri družih potovalnih obrtih, ne krošnjarski, poslednja nima pomožnih delavcev in jih ne more imeti) je zaračunati istotako 1 gl. 50 nvč. do 15 gl., za vprežno in tovarno žival 3 gl. do 32 gl. Krošnjari morajo plačati svoj davek za jedno leto naprej. Ta pridobnina ne spada v kontengirano pridobnino, t. j. v glavno svoto pridobnine.

Pregledovanje izjav za pridobninski davek. Toliko davčna oblast, kakor tudi komisija za pridobnino sti opravičeni do popolnjevanja, popravljanja izjav za pridobnino, zaslišavanja zvedencev in do ogledovanja obrtnih naprav. Komisija (ne davčna oblast) sme zahtevati, da se pod prisego zaslišijo priče o gotovih dejstvih in izvedenci o gotovih vprašanjih, in sicer na okrajnem sodišču, kjer biva oni, katerega je zaslišati. Te pravice pa se bode posluževati le v posebno važnih in težavnih slučajih. Davčni obvezanec ima pravico, da se ga zasliši o tej priliki. Zlasti mu je staviti pred oči pomisleke, ki se usiljujejo proti resničnosti njegovih podatkov. Opravičen je ali ni obvezan v to, da pokaže svoje trgovske knjige.

Odmerjanje davka. Na podlagi izjav za pridobnino, popolnjenih morda po poizvedovanjih, odmerja komisija davčnemu obvezancu davčni postavki, ki bode po njih previdnosti najboljše odgovarjalsrednjim dohodkom njegove obrti ali njega opravila, v razmerju do srednjih dohodkov obrti drugih davčnih obvezancev v davčni družbi.

Srednji dohodki. „Pod srednjim dohodkom“ je razumeti povprečni normalni dohodek obrti, torej uspeh, katerega more doseči pravi obrtnik po odnošajih in načinu, kraju in času poslovanja. Iz zakonitih določil je razvidno, da komisiji — ne da bi v številkah izrazila svojo sodbo o povprečnih dohodkih — je priti neposredno iz vnanjih znakov poslovanja do sklepa o davčnem postavku. O odmerjanju davčnih postavkov komisija ni vezana ni na dosedanje obdačenje davkoplačevalca, in ne na meje razredov; ona voli lahko večje ali manj postavke.

Ako dohodek podjetja ali poslovanja izvira po večem delu iz zaslužka po delu, ne da bi kapital mnogo pomagal v to, tedaj odmeri temu podjetju za dve, tri stopinje nižji davčni postavki, nego bi odgovarjalo srednjim dohodkom. Te olajšave utegnejo biti deležni med drugimi zdravniki, pisatelji, umetniki itd. Na davčni oblasti (v občinski pisarni) se razpolože potem za 14 dni davkoplačevalcem javno na ogled registri o pridobnini; sezname vseh davkoplačevalcev davčne družbe in istim odmerjeni davčni postavki, oziroma izvadki iz registrov: sezname davčnih postavkov davkoplačevalcev vsake občine. (Pride še.)

Ruski generalni konzul Vivodcev je ostavil sinoči naše mesto, odšedši v Königsberg na Pruskem, kjer bode vodil tamošnji generalni konsulat ruski.

„Slovanske knjižnice“ 64 snopič je izšel. Snopič obsega povest „Punčika“. Iz poljščine prev. S. P—ov.

Zopet potres. Iz Godoviča nad Idrijo nam pišejo od dne 26. t. m.: Nocoj ob 8. uri in pol je bil tu zopet močan potres s podzemeljskim bobnenjem. Smer je bila od vzhoda proti zahodu.

Potresno opazovalnico ustanove v Ljubljani na viši realki. Profesor Albin Belar se je odpeljal v Italijo, da ondi prouči razne potresne opazovalnice. Sedaj se mudi v Kataniji na Siciliji, kjer je velika zvezdarna s potresno opazovalnico

blizu ognjenika Etna. Pozneje obišče tudi Casamicciolo na otoku Ischiji in Rim.

Skravnosti se dotikajo. Včeraj smo sporočili, da si je kenčala življenje neka 14letna deklica, danes nam je sporočiti, da je zagrešil poskus samomora 80letni Jakob Musatto. Šel je v kavarno „Alla nuova Stella polare“ in tam izpil stekleničico strupa. Ko so opazili postrežniki, da ga vije krč, pozvali so zdravnika z zdravniške postaje, ki mu je dal prvo zdravniško pomoč. Na to so ga sproveli v bolnico, kjer so življenja sita starca spravili iz nevarnosti. Da, ekstremi se dotikajo v današnjih časih: moré se zorna dekleta in sivolasi starci, ker — so siti življenja. Je pač bolezen to sedanjega časa!

Kako se obesa. Neki deček je v družbi svojih tovarišev hotel pokazati, kako se človek obesi. Natvezil si je vrvico okoli vrata, stopil na stol in vrvico pritrdil na vejo drevesa. Ko je bila vrvica pritrdjena, bacnil je stol z nogo od sebe in obvisel v zraku. Skoro je jel mahati z nogami in rokami ter se boriti. Dečki so se v početku smijali, potem pa so prestrašeni zbežali in nikomur nič povedali. Stariši dečka so našli svojega otroka, ko je bil že mrtev. To se je zgodilo te dni v Subotici na Hrvaškem. Dogodbica je žalosten vzgled, kam privajajo nepremišljene govorice v pričo otrok.

Dekle v duhovski obleki. V Gradcu so te dni zaprli gospodičino Marisko Semli iz Ogerskega, ker se je klatila po mestu v duhovski obleki. Izdajala se je za doktorja teologije in urednika več časopisov, v resnici pa je bila baje zvrta goljufica, radi katere čednosti je prišla tudi „gospodičina“ pod ključ.

Iz žurnalista postal minister. Nizozemski časnikar Goeman Borgezius je bil svoječasno poročevalec v družji nizozemski komori. Ondi je pisal poročila za list „Domovina“. Pozneje je postal sam prvim urednikom tega lista. V novosestavljeno nizozemsko ministerstvo pa je pozvan ministrom notranjih stvari. Liberalna stranka v Nizozemstvu stavi vanj velike nade. Takih slučajev je menda pač malo najti v zgodovini evropskih ministerstev.

Najnovejše vesti.

Trst 29. Ravnateljem škofijske pisarne v Trstu je imenovan dr. Josip Ivanič. Ne treba praviti, da smo povsem zadovoljni s tem imenovanjem.

Pariz 29. Kakor javlja „Agence Havas“ iz Lizbone, postavljeno je tamošnje novinstvo pod cenzuro. V Oportu je policija po mnogih stanovanjih republikancev javrila hišne preiskave.

Atene 29. Kakor poroča list „Asty“, najme grška vlada v lastni deželi in od v inozemstvu židovih Grkov posojilo, da plača prvi obrok vojne odškodnine.

Zobobol olajšujejo
zobne kapljice lekarja Piccolija v Ljubljani
(Dunajska cesta)

katere so bile odlikovane z Najvišjim priznanjem Nj. c. in k. Via prejasne gospe prestolonaslednice-udove nadvojvodinje
Stefanije
Steklenica velja 20 kr.

Trgovinske brzojavke in vasi.

Brzojavke. Pšenica: s. josen 10 89 10 71 Pšenica za spomlad 1898 do 11. — Oves za josen 5 98 5 95. — K. josen 8 48 8 50. K. josen za juli 13 97. 4 53 4 57. Pšenica nova od 78 kil. f. 11 15—11 30 od 79 kil. 11 20 11 25 od 80 kil. f. 11 30—11 35, od 81. kil. f. 11 35 11 40, od 82 kil. f. — — — — —. — — — — —.

Pšenica: Male ponudbe, živahno povpraševanje. vedno rastoče. Prodaja 12000 mt. st. stari in novi 25 nvč., dražje od včeraj. Oves 10 nvč. Rž. 10 nvč. Ječmen 15 nvč. dražje. Vreme: dež.

Traga. Nerafinirani sladkor fer. 11.15 do — — —. Novi po f. 11.40.

Latve. Kava Santos good average za juli 44.75 za november 45.50 mlačno.

Bamburg. Santos good average za september 36.75, za december 37.50 za marec 38.25. za maj 38.50.

Dunajska borza 29. julija 1897.		
	danes	včeraj
Drjavni dolg v papirju	102.10	102.10
„ „ v srebru	102.20	102.20
Avstrijska renta v slatu	123.70	123.25
„ „ v kronah	101.40	101.35
Kreditne akcije	368.—	368.25
London 10 let.	119.45	119.45
Napoleoni	9.52	9.51 1/2
20 mark	11.73	11.73
10 Italij. fr.	45.42 1/2	45.37 1/2

Zahvala.

Podpisano predsedništvo zahvaljuje najiskrenejše vse one, ki so pripomogli kakorsibodi, da se je tako lepo izvršila veselica društva „Zarja“. V prvi vrsti bode izrečena zahvala g. Jakobu Boletu na prepuščenju prostora, potem: vsem pevkam in pevcem, gosp. pevovodju Ražmu, onim, ki so nam naklonili preplačil, ter vsemu slavnemu občinstvu, ki je v toli lepem številu prihitelo na veselico.

Predsed istvo pevskega društva „Zarja“:
J. Katalan
predsednik.

N. 537

B. S. R.

Razpis učiteljske službe.

Na mešani jednorazredni ljudski šoli se slovenskim učnim jezikom v Brezovici (občina Materija) popolniti je mesto učitelja voditelja.

Plača in užitki, združeni s to službo, razvidni so iz deželne postave za Istro iz dne 14. decembra 1888, dež. zak. št. 1. ex 1889.

Prositelji naj svoje pravilno opremljene prošnje podpisanim potem tekom 14 dni sem predložijo. Volosko, dne 24. julija 1897.

Predsednik
Fabiani.

* * *

Zdravljenje krvi

Čaj „Tislederni ovet“ (Milleherli). Čisti kri ter je izvrstno sredstvo proti onim slučajem, če peče v želodcu, kakor proti slabemu prebavljanju in hemoroidam. Jeden omot za zdravljenje stoji 60 nč, ter se dobi v odlikovani lekarni
PRAXMARER „A“ d. M. Trst, veliki trg.

* * *

Udova Marija Kermavnerjeva

se priporoča slovenskim rodbinam za likanje perila. Jamči za izborno delo. Naslov:
Via Acquadotto št. 38, I. nadstr., II. vrata.

NAZNANILO.

Spodaj podpisani raznašalec lista „Edinost“ k ie zajedao URAR priporoča se tople p. n. občinstvu za popravljanje vsakovrstnih nr. Udani Friderik Colja, vratar hiše št. 8 via Solitario

Tiskarna Gutenberg
tiskalnik ces. kralj. univerzitetne tiskarne „Styria“
13 Sackstrasse — GRADEC — Sackstrasse 13
TOVARNA ZA OBRATNE IN CONTO - KNJIGE
zistem „Patent Workmann Chicago“
Raztrirni zavod — Knjigovozstvo.
priporočuje se za prijazne naročbe se zadržim primeren cen in točne postrežbe.
Izdelovanje vsakovrstnih tiskovin kakor: časnikov, roketvorov v vsakem obsežu, brošur, plakatov, cenikov, računov, memorandumov, okrožnic, papirja za liste in zavitkov z napisom, naslovnih listkov, jedilnih list, pavilij itd. itd. — Bogata zaloga glavnih, Conto-Corrent-knjig, Saldi-Conti, Fature, Debitoren, Creditorov, Cassa-knjig, Strazza, Memoriale, Journalov, Prima-note, odpravnih, menjilnih, časopisov in knjig za kopiranje, kakor tudi vseh pomožnih knjig, potem raztrirnega (črtanega) papirja, Conto-Corrent, svilenega papirja za kopiranje, listov iz kavčeka za kopiranje, skledic iz cinka za kopiranje itd.
Za naročbe in nadatnja pojasnila obrniti se je do glavnega zastopnika
Trst, Acquadotto 35 — ARNOLDO COEN — Acquadotto 35 Trst